

M. A. E.

A „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

E hivatalos közlöny megjelenik minden hó 1-én és 16-án. Minden feleletet óhajtó levélhez válaszbélyeg melléklendő. ::
:: TELEFON 28—75. ::

Felelős szerkesztő:
S A S N Á C I

Előfizetési díj tagoknak: egész évre 4.80 K, fél évre 2.40 K, negyedévre 1.20 K, havonként 40 fillér, nem tagoknak 50 ::
:: százalékkal drágább. ::

Az egyesület hivatalos helyisége és a M. A. E. szerkesztősége: VII., Akácfa-utca 11. sz. I. em. Hivatalos órák: d. u. 3—4.

Érzéketlenség.

(S.) Amit a magyar artista saját maga ellen vét, az a bűnnek non plus ultrája. Szinte érthetetlen az az indolencia, melyet saját legfontosabb érdekeivel szemben tanusít és nem eléggé megbélyegezhető eljárása annál is inkább, mert hiszen, ha később megbosszulja majd magát indolenciája, ezzel nemcsak saját magának, hanem az artistaság összességének okozott helyrehozhatatlan károkat. Arról van szó, hogy a magyar artisták egyáltalán nem igen mutatnak érdeklődést saját egyesületükkel, saját lapjukkal és ezzel kapcsolatban összes dolgaikkal szemben. A nemtörődömség megborzasztó prototypusaként mutatkoznak be. Az egyesületet egyszerűen kerülik, a lapot meg sem nézik. Arról, hogy egyetlenegy ötlettel próbálkoznának meg az artistasors megjavítására, arról nem is szólunk, nem is szólhatunk. Befizetik a tagsági díjakat, nem tagadják hogy az artista egyesületnek tagjai, de soha fel nem keresik az egyesületet, akcióit soha egy sorral nem támogatják stb. Fájdalmas dolog ez, annál fájdalmasabb, mert tudjuk, hogy külföldi kartársaink, artistaság szempontjából, egész más világot élnek. Ott — a külföldön — az egyesülés az, amit a szó kifejezni akar; egyesülése a hasonló foglalkozásbelieknek, akik naponta találkoznak, beszélnek, vitatkoznak egymással és egy-egy jó, tapasztalatok révén szerzett tanácssal támogatják egymást. A társadalmi érintkezésük olyan, hogy abból csak hasznot látnak. Segítő alapokat létesítenek, összetartást teremtenek és ha netán egyik-másik artistát sérelem éri, segíteni tudnak rajta — mert együtt vannak. A Magyarországi Artista Egyesület a legnagyobb szeretettel, páratlan önfeláldozással igyekszik feladata magaslatán állani és szomorúan kell látnia, hogy azok, kiknek vitális érdeke volna, hogy működését teljes erejükkel támogassák, elfordulnak tőle, sőt ellene dolgoztak. — Ha X úr tagja vagy funkcionáriusa az Egyesületnek, mondja Y úr

— akkor én nem vagyok hajlandó az Egyesületben maradni és működni! — Személyes torzsalkodások azok, melyek nyomoritják azt a gyönyörű munkát, melyet az Egyesületben még lelket tartó férfiak az artistaság érdekében fejtenek ki. Hiába magyarázzuk, hogy az Egyesület olyan valami, ami szent, mert az Egyesület az a fórum, mely az egész artistaságot képviseli; tartozik gondoskodni arról, hogy tagjainak érdekeit védje, hogy azok jövője ne fuljon nyomoruságba.

A rokkantalap egy néhány jó ember kegyelmének köszönheti létezését, holott minden artistának becsületbeli kötelessége volna azt bőkezűen és emberi szívvel támogatni. Meg akarták csinálni a német „Sterbemarken“ rendszer szerint az artisták biztosítását. Nem lehetett. Nem volt érdeklődés, sőt választmányt sem lehetett összehozni e kérdés beható megbeszélésére. Sok-sok fontos dolog vár elintézésre mint például: az artistaállás megfelelő nivóra való emelése. A vidéken „artista“ néven működő gyanus egyéneket ki kellene pusztítani és védelmet nyújtani, becsületet megélhetést biztosítani az igazi artistának stb. Hiába! semmit sem lehet tenni!

A magyar artistának szüksége van arra, hogy a külföld előtt is reprezentáljon az Egyesület, mert a külföldön élő magyar artista csak akkor találhat megfelelő védelmet és méltatást, ha az a testület, melynek hazájában tagja, erős és jelentős. Azzal tehát, hogy a magyarországi artista az Egyesület iránt nem érdeklődik, csakis saját magát gyöngíti és önmagának árt.

Surlódások, művészi irigységből eredő ellentétek lehetnek ugyan az artisták között; az egész világon van erre eset, de amikor arról van szó, hogy az artistaság összességének érdekeit képviselő Magyarországi Artista Egyesületet erkölcsileg és anyagilag támogassák, el kell némulnia minden ellentétnek. Az az artista, akinek ma jól megy dolga, holnap koldussá lehet. Az uristen nem fogad el sem élet, sem más biztosítást.

A háború bizonyította, hogy bármelyik milliomos egy pillanat alatt koldussá — sőt halottá válhat.

Érzéketlenség ez, az artisták megmagyarázhatatlan érzéketlensége saját ügyük iránt, melynek meg kell szünnie!

Persze tartozunk még megjegyezni, hogy az artisták között is vannak kivételek, olyanok, akik szívvel-lélekkel dolgoznak az Egyesületért, illetve az artisták jövőjeért. Ezekre természetesen nem vonatkoznak e sorok; a világért sem akarnók őket megbántani, ellenben az indolens kartársakat igen is, *meg akartuk* bántani!

Nem minden angol nevű artista — német.

A varieté nehéz időket él. A művészetek világában nincs még olyan szakma, amelynek léte annyira a nemzetköziséghez fűződne, mint az artistaság. Mint a bomba csapott le a háború az artista-nép vidám és sokoldalú táborára. Csoportok, melynek évek során át együtt dolgoztak, kénytelenek voltak szétválni, mert a legkülönbözőbb államok polgárai voltak. Nem egy artista-trupp, akrobata csoport, angol, francia, német, olasz tagokból állott és ma egymással szembenálló elkeseredett ellenfelek. A varieté internacionalitása különösen Németországban és nálunk, meg Ausztriában kapott halálos döfést. Nemcsak azért, hogy angol, francia, orosz és olasz artisták száműzettek a német, osztrák és magyar varieté-színpadokról, hanem azért is, mert a semleges államok, mindenekelőtt Amerika artistái is akadályozva vannak abban, hogy egykönnyen hozzánk juthassanak, mivel utazásuk nagy nehézségekbe ütközik. Ilyformán a mi varietéinkben, meg az osztrák és német varieték színpadán jobbra csak benszülött művészek lépnek fel és csak elvétve akad köztük egy skandináv, svájci vagy hollandi artista.

Nemcsak a prófétákat, de az artistaművészeket sem nagyon becsülik a saját pátriájukban. Innen ered az a háború által megszüntetett szokás, hogy az artisták ál-külföldi nevet választottak. Élénken jellemzők e tekintetben a híres német artista, Reuter Ottó szava: „Nem minden angol nevű artista német.“

A pseudo külföldiek hosszú sorából álljon itt egy-néhány ismertebb artistaművész neve: A híres Salerno jongleur jó német, akit a háború kitörésekor Pétervárott internáltak. A „Patty Frank Co.“, a legmerészebb akrobata csoportok egyike az angol név dacára tősgyökeres bécsiekből áll és jelenleg a Deutschmeister-ezred vitézei. Egy másik angol nevű trupp, a „Max Grigori Co.“ berliniekből konstruálódott. A „Georgi Bonhair trupp“ sem francia, hanem német.

A hamisítatlan angol humoru „Humstiumstimans“, Green and Wood tagjainak Bécsben ringott a bölcsője. Greent polgári nevén Grünwaldnak hívják.

Említsük fel ez alkalommal, hogy Schäffer Szilveszter, a nálunk is jól ismert bécsi artistaművész Angliában született és ott polgárságot szerzett. 1914. júliusában az utolsó német gyorsgözzel, a „Vaterland“-dal amerikai turnéra indult. Amerikába érkezésekor tört ki éppen a háború. A derék Schäffer Szilveszter egy pillanatig sem habozva, kábel sürgőnyt indított Londonba, közölve, hogy lemond angol állampolgárságáról. Schäffer egy másik sürgőnyt is feladott. Ebben a német állampolgárságot kérte. Meg is kapta, nem teljesült azonban az a másik vágya, hogy a német hadseregben harcolhasson. Nem pedig azért, mert időközben lehetlenné vált az Európába való visszatérése. Schäffer azóta tekintélyes összegeket küldött Amerikából német és osztrák-magyar politikai célokra.

Sz. H.

H i r e k.

Lapunk késéséről. Lapunk jelen száma azért késett, mert felelős szerkesztőnket súlyos betegség ágyhoz kötötte

Dr. Glaser Marcell kitüntetése. Egyesületünk főorvosának, *dr. Glaser Marcellnek*, aki ezidőszere a Művészház-kórháznak igazgató-parancsnoka, Salvator Ferenc főherceg, a hadi-egészségügy terén szerzett kiváló érdemeinek elismerésül a hadiékítményes Vöröskereszt II-od osztályu tiszteletjelvénnyel adományozta díjmentesen. — *Dr. Glaser Marcell* kitüntetése örömmel és büszkeséggel tölt el bennünket annál inkább, mert benne Egyesületünk egy ragaszkodó, lelkes barátot bir, aki mindenkor szeretetteljes gyöngédséggel ápolta, kezelte a beteg artistákat.

Baumeister Károly halála. A legrégebbi artisták egyike, *Baumeister Károly* halt meg a közelmúltban. 84 évet élt; utóbb nagy nyomoruságban tengette életét, mely egyébként artista szempontból sem volt olyan, hogy különleges méltatásra kívánczozna. Becsületes színészembernek indult, később artista pályára lépett, sokat élt külföldön, jó ideig Bécsben, utóbb Budapestre került, hol csak igen jelentéktelen szerep jutott számára, Nem tartották tehetségtelen embernek, inkább szenvedélyes, tul temperamentumos voltának tulajdonították, hogy pályáján nem tudott boldogulni.

Szerzői jogbitorlás. A magyar éneklő artisták egy tekintélyes része úgy szerzi be műsorát, hogy megveszi egy Liszner nevű zenésztől a legújabb kuplét vagy dalt, mely lithografiai uton eszközölt másolata valamely eredeti nyomtatott kótának. Minden artistát figyelmeztetünk arra, hogy saját érdekében óvakodjék ilyen műsort vásárolni, annál is inkább, mert eltekintve attól,

hogy a jogtalan előadás miatt is súlyos kellemetlenségei lehetnek, a kóta maga is szerzőjog bitorlásával került forgalomba.

Bodrogi József kitüntetése. Már adtunk hirt arról, hogy egyesületünk tagját, a jó nevű kómikust, Bodrogi Józsefet, kiváló katonai érdemeiért a hadvezetőség több ízben kitüntette. Most ujabban arról értesültünk, hogy Bodrogi József egy olyan elismerő oklevél birtokába jutott, melyet Öfelsége I. Ferencz József sajátkezűleg irt alá. Őszintén örvendünk e kitüntetésnek annál is inkább, mert ez nemcsak egy katonai téren kiváló szolgálatokat teljesítő embertért, hanem egy szívvel-lélekkel hozzánk tartozó egyesületi tagot.

A rokkant artisták. A háború befejeztével bizonyára igen sok olyan artista fog hazakerülni, kinek a háborúban elveszett karja, lába, vagy munkaképtelen lett. A Magyarországi Artista Egyesület régen létesítette rokkant alapját, mely azonban pártolás hiányában sajnos, nem képes fejlődni. Nem akarjuk bővebben magyarázni, hogy a magyar artistáknak mennyire érdeke, hogy ez a rokkant alap minél életképebb legyen, hiszen a közel jövőre kell csak gondolni és látni fogják, hogy ez az egyetlen segélyforrás, mely őket a biztos nyomortól megmentheti. A Színész Egyesület már régen foglalkozik egy ilyen rokkant alap létesítésével, sőt legutóbb tanácsulésen is újra tárgyalás alá került ez a kérdés. Úgy tudjuk azonban, hogy egyelőre e kérdésben nem tudtak határozatot hozni, azonban tárgyalások folynak, hogy a színházjegyek árát egy pár fillérrel emeljék fel. Ebből az ötletből azt tartjuk, fontos volna, ha a magyar artisták, akik vidéken rendeznek kabaret-előadásokat, eljárának, hogy a jegyek árához a rokkant-alap javára egy pár fillért üssenek és azt juttassák a Magyarországi Artista Egyesület rokkantalapja javára. Alapul lehetne venni a budapesti színházak nyugdíjpótlék fejében számított összeget és pedig: páholy után 50 fillért és egyéb helyek után 4—10 fillért. A budapesti varietéknél a Magyarországi Artista Egyesület legközelebb szándékozik eljárni.

Egyesületi tagdíjak. A jelen rendkívül súlyos időkben amikor az artisták számottevő része nem talál megfelelő elhelyezkedést, sajnos, szorongatott helyzetbe kerül a Magyarországi Artista Egyesület is, mely szívesen állana a helyzet magaslatán és bőkezűen támogatná bajbajutott artistatagjait, ha erre megfelelő eszközei volnának. Hiszen, — félreértések elkerülése végett meg kell jegyeznünk — az Artisták Egyesülete mindent elkövet, hogy tagjait segítse, de attól tart, hogy segélyforrásai végre is kiapadnak. Arra kéri tehát tagjait, hogy vele szemben kötelességeiket annál inkább teljesítsék, mert sohasem volt aktuálisabb a „Mindent egymásért!” jelszó mint most és senki sem tudhatja mikor szorul rá az Egyesületre!

Artista szív.

A háboru borzalmaiba szinte elképzelhetetlenül bájos jelenetek szólnak bele, melyek önkéntelenül is igazolják, hogy nem elvakult, elvadult emberek állanak mindenkor szemben, hanem mélyen érző emberek, akik adott alkalommal, még életük árán sem képesek gyilkolásra. Egy zürichi ujságban olvassuk a következő megindító történetet: Jacques Folger, aki kissé németesen hangzó neve dacára is tiszta francia vér és a robusztus fajgermán Waldemár Richter egy szerződésben működtek valamilyen angol város varietéjében. Együttlétük alatt megszerették egymást és elvaszthatalan barátokká lettek. Asszonyaik összejártak, gyermekeik úgy szerették egymást, mintha édes testvérek volnának; a két artista kereste az alkalmat, hogy más szerződésekben is együtt legyenek. Így ment ez vagy három esztendőn keresztül, amikor hirtelen kitört a háboru, amely az elválaszthatatlan barátokat szetszakította és mindegyiket hazájába szolitotta.

Richtert is, Folgert is a frontra küldték, ahol vitézül verekedtek. Egy napon Richtert őrjáratra küldték ki, hogy a francia állásokat kikémlelje és a bátor ember szinte halálmegvetően merészkedett előre egy erdő sűrűjébe néhány emberével, mikor hirtelen lövés hangzott el és felbukkant egy erős ellenséges őrjárat. Mindkét fél lövésre készen tartja fegyverét, egy pillanat és eldördül a halálhozó lövés, amikor a két barát rémülten felismeri egymást. A fegyvercsöveket lehajtják és szó nélkül egymásra borulva zokognak. Embereik elhülve bámulják a jelenetet, melyhez hasonlót alig produkált ez a rettenetes háboru. De végre is el kellett válniok. Súlyos problema volt ez, mert hiszen egyik sem akart hazaárulóvá lenni, végre is úgy oldották meg a dolgot, hogy érzékeny bucsut vettek egymástól és elindultak saját táboraik felé. Az igazság kedvéért még meg kell jegyezni, hogy úgy Folger, mint Richter mélyen megrendülve tették meg az utat csapataikhoz, ahol mindegyik azt mondta, hogy nem láttak ellenséget. És egyikük sem hazudott.

l. r.

Jegyzőkönyv

felvétel a Magyarországi Artista Egyesület 1915. évi augusztus hó 14-én délután 3 órakor egyesületi helyiségében megtartott rendkívüli közgyűlésről.

Szabó Sándor alelnök: üdvözlö a jelenlévőket, megnyitja a rendkívüli közgyűlést megjegyezvén, hogy az alapszabályok 25. §. értelmében ezen rendkívüli közgyűlés tekintet nélkül a megjelentek számára, határozatképes, mert ezen ügyben már f. évi július hó 17-én összehívott egy rendkívüli közgyűlés, de határozatképes nem volt. Továbbá kijelenti, hogy ezen közgyűlés egyedüli tárgya az alapszabályok 26. §-nak 6. és 7-ik bekezdésének módosítása és felkéri titkár a jegyzőkönyv felolvasására.

Titkár megteszi, a közgyűlés jóváhagyja, míg Palotta Frigyes és Bauer Sándor aláírásukkal hitelesítik az 1914. évi dec. 24-én megtartott rendes közgyűlés jegyzőkönyvét. Blumau Károly és Neszmélyi Izsó pedig a f. évi július 17-én összehívott, de határozatképtelen rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítik.

Szabó Sándor alelnök: felkéri Mach Lázár titkár, hogy a budapesti Székesfőváros tanácsának f. évi május hó 7-én B. 46243/1915. XV. szám alatt kelt határozatával az egyesületnek beküldött M. kir. Belügy-miniszter 1915. április 30-ki 46937/1915. V. a. számú rendeletének másolatát, melyben az alapszabályok 26. §. 6—7 bekezdésének általunk kért módosítást nem fogadta el, hanem annak megváltoztatását kívánja, olvassa fel.

Mach Lázár titkár: a rendeletet felolvassa.

Szabó Sándor alelnök: indítványozza, hogy az alapszabályok 26. §. 6-ik bekezdése: „A közgyűlés hatáskörébe tartozik, külföldi artista egyesületekkel szerződéseket kötni, ugymint belföldi hasonló szakmabeli szakegyesületekkel kartellszerződéseket megkötni. Az ilyen esetekben a közös határozatok úgy az egyesületre mint a tagokra nézve kötelezők,“ töröltessék.

A közgyűlés **Szabó Sándor** alelnök határozatát egyhangulag elfogadja és így ezen módosítás tárgyalanná lett.

Szabó Sándor alelnök: továbbá indítványozza, hogy a 26. §. 7-ik bekezdése: „Ha egy közgyűlés határozatképes nem volt, úgy egy óra alatt új közgyűlés hívandó egybe, mely a megjelentek számára való tekintet nélkül végérvényesen dönt“ akként módosítsák, hogy ha egy közgyűlés határozatképes nem volt, 14 nap alatt új közgyűlés hívandó egybe, mely a megjelentek számára való tekintet nélkül, végérvényesen dönt.

A közgyűlés **Szabó Sándor** alelnök indítványát elfogadja azzai, hogy egy órai időköz helyett 14 nap tüzendő ki az új közgyűlés összehívására.

Több tárgy nem lévén alelnök az ülést bezárja.

Mach Lázár titkár.

Artista szinpadok műsora.

1915. szeptember 1.

Fővárosi Orfeum. Várdai Ferike magyar énekesnő, Melley nővérek játékok a létrán, Zuleika keleti táncosnő, Clement Lion manipulátor, Weichart nővérekkerékpárosok, „Amig a trombita szól“ idill Vágó Gézától, Acosta modern jongleur, Das aktuelle kabaret Vágó Géza, Gustav Windhopp humoros zongorajátékos, Hollós Terus modern dalokkal, Otto Bellmann vidám csevegések, Vágó Géza konferansza, Mella Mars bécsi kabarett diva, Gyárfás Dezső az Orfeum kedvence, Parkett-táncok: Schindler Adolf balletmester.

Nemzeti Royal Orfeum. Edith Hoffer új táncokkal, Reina van Oostema, a szép hollandi szubrett és négy lábú partnere, Fanella élő óriás festményei, Maria Herzog táncművésznő, Balzar ezermester és ügyetlen szolgája, Papp János dalénekes, Bolondok háza operett, Szász Ilona: „Elmult a legszebb álmom“ dalköltemény, Szőke Szakáll vendégfellépte, Tony és Chica mexikói mulattatók, Virágh Jenő háborus mozifelvévő, Ilse Bois és Kurt Bois a „Két szőkevény“ című moziszekecsben. K. Solti Hermin: A semeringi kvartett, A 3 Arras sport és lasszó jelenés.

Folies Caprie. (Igazgató Keleti Testvérek.) Perlaki René szubrett, Szik—Lénárd kettős, Held Erna szubrett, Egy élelmes háziúr, bohózat 1 felvonásban, írta és rendezte Tábori Emil, Springer Ármin humorista, R. Türk Berta szubrett, Sie will ein Kind! Schwank in einem Akt von Karl Schneider. Regie: Alexander Rott.

Steinhardt Mulató. (Igazgató Steinhardt Géza.) Edison-induló Closset L.-tól, Silvio Pellico, Nyitány Zerco-tól, Somossy René énekesnő, Herczegh Jenő chansonnier, Csabai Böske kupléénekesnő, Hunyadi komikus, Modern Éva, Keringő Winterfeld-től, Párisi erkölcsök bohózat 1 felvonásban, írták Glinger és Taussig, fordította Steinhardt. Strand-idillek, keringő Fetrás O.-tól, Weston zsonglőr, Csabai Zsófi előadó művésznő, Steinhardt, Romanis zeneművészek, Polo-játékok, Intermezzo Fetrás O.-tól, A macsicsbáró, bohózat 1 felvonásban, írta Goldner és Franzetti, fordította Gergely Lajos.

Modern Szinpad Kabaré. Az új igazgató, tréfás beköszöntő-Sellő Ilus. A kofa, vásárcsarnoki idill. Hollós Rózsi. Izvolszky és Varsó, külpolitikai interjú. Vidor Feri, Czeglédy Gyula dalai. Szól a harang, Emőd Tamás háborus képe, zenéjét írta: Szirmai Albert. Forgács Rózsi, versek. Boross Géza, Gábor Andor és Szirmai Albert dalai. Kökény Ilona. A báróné gulyása, pusztai kép, írta: Móricz Zsigmond. Ők négyen. Gábor Andor és Nádor Mihály zenés blüettje. Medgyaszay Vilma, Ha mindenki visszajön... Emőd Tamás és Szirmai Albert, Csak egy éjszakára... Gyóni Géza és Szirmai Albert dala. Vaszilij, Harsányi Zsolt kis drámája. Sajó Géza. Van-e szükség a háborúra? Szász Zoltán és Szini Gyula párviadala, írta: Karinthy Frigyes. Pufi: polgárőr, Gábor Andor jelenete.

Jardin d'Hiver. Pikó Jolán, Regina Hohendorf, Fritzi Franck, táncosnők, Barna Mancsi, Halász Mancsi, Balogh Mancsi, Bán Ilonka, magyar énekesnők, Horváth Elly táncosnő, Fini Mihalecz előadónő, Nagy Annus, táncosnő, Gárdonyi Mancsi, táncosnő, Maidie Hegner, táncos szubrett, Mizzi Columba, bécsi énekesnő, Mea Walden, táncosnő, Hedvy Sylvano, énekesnő, Ritta Lessing, táncosnő, Gonda Monti előadónő, Rigó Gizi, magyar szólóval, Irma Sylvania, kabaré énekesnő. Elmennek a fecskék... Lilian Denis, indiánustánc. Reichmann-testvérek, táncosnők. Bálint Béla, szólókkal. Trude Troll, táncos szubrett. Ethel Adams és Berti Ray, amerikai tánckettős. Szüreten, scenirozott magyar dalciklus, a zenét György Bertalan állította össze. Lea Seidl, előadónő. Fritz Werner. Der Fromme Sylvanus, eine Waldidylle von Beda, Musik von Leo Ascher (Regie: Fritz Werner). Szalontai Ferike. Rátkai Márton. No de Méltóságos Úr!... operett, idegen eszme után írta: Mérei Adolf, zenéjét szerzette: Györi Bertalan. Baranyai Mancsi és Laci, modern táncok. Brodie és Brodie mulattató tánc- és ének-kettős. Marthe Haase, táncosnő. Georgie Mahrer és Ethel Adams, amerikai tánckettős.

Beketow Cirkusz. Leontina k. a. voltige (Magyar), Obel-Trio zeneexcentrikusok, Gautier E. magas iskolát lovagol, (Svéd) Göndör-csoport magyar akrobaták, Marietta k. a. művésznő a nyergeletlen lovon (Magyar), Jancsi a magyar énekes bohóc, Kloske Ernő szabad idomítások, (Német) Dobo-csoport eredeti magyar ének és táncmutatványok, Hubertus és Olaw madárutánczó és bohócnő, Világháború az igazságért, Várostrom az Isonzónál, nagy kiállításos harci némajáték.

Barokaldi-Néparéna. (Igazgatók: Könyöt Testvérek.) Preciosa és Kuni, magas ugrók. 6 Baron k. a., tánc-egyveleg. O'Sado, kézi egyensúlyozó. Könyöt Adolf igazgató úr kitűnő lóidomításával. Le a cilinderrel, humorisztikus sport lovagló jelenet. Chaly és Kiki, bohózatos jelenet. Walley úr, idegnélküli csoda. Próba fellépés. Irén k. a., lovarnő a nyeregtelen lovon. Ottó úr, a szék gulán. Lóidomítások szabadban elővezetve Könyöt A. igazgató által. Stanke fivérek, tornászok. Denis család, bohózatos lovagló jelenet. Radozky Ferenc úr, 5 idomított medvével. Adolfo, szaltomortál lovar. Walley nővérek, rongyfestők. Polo lóháton, sport-jelenet. Bohózatos néma képlet, Könyöt Adolf igazgató úr, iskola-lovar az ő Tangó lovával. Alli és Funczi, bohózatos jelenet. Ottó és Jetta k. a., légtornász. A Vörös Ördögök, nagy lovar-egyveleg lov. 6 Könyöt testvér. Margit és Miczi k. a., a mozgó golyón. Ágnes k. a., műlovarnő. Christenscu. 3-as nyújtó tornász. Haring testvérek, egyes nyújtón. 2 Jockey jelenet, lov. Ágnes k. a. és Adolf úr. Mici k. a., sodrony-művésznő. Cowboy időtöltése. Nagy néma képlet, Walley kettős, műkerékpárosok. Lilli k. a., zsonglőr jelenet lóháton. Annus k. a., idomított kutyáival. Dupla Jockey lovaglás, Arthur és Jenő úr által. Bohózatos jelenet.

Artista soha se feledkezzék meg a Magyarországi Artista Egyesület rokkant alapjáról.

Kiadja a „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET.“

Artisták találkozó helye:

METEOR KÁVÉHÁZ
BUDAPEST, VII., ERZSÉBET-KÖRUT 6. SZ.